

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30CoE/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114230882
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5114230882.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a JUDr. Jany Vargovej, v exekučnej veci oprávneného: D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, IČO: 36 806 498, proti povinnej: P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. W. XXXX/XX, N., zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom, so sídlom A. M. R. Q. X, N., o výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloleté dieťa Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. W. XXXX/XX, N., zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 15Em//4/2014 - 375 zo dňa 03. augusta 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Výrok, ktorým konanie zastavil, **z o s t á v a** nedotknutý.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd prvým výrokom konanie zastavil a druhým výrokom rozhodol tak, že účastníkom konania nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k prvému výroku poukázal, že nakoľko navrhovateľ - oprávnený zobral svoj návrh späť v celom rozsahu, a v konaní nebolo potrebné pokračovať, pričom povinná ako aj kolízny opatrovník súhlasili so späťvzatím návrhu, súd konanie v zmysle § 29 a nasl. Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) zastavil. Vo vzťahu k druhému výroku uviedol, že vzhľadom na priebeh konania o výkon rozhodnutia nebolo spravodlivé priznať povinnej náhradu trov konania, ktoré si uplatnil a vyčíslil právny zástupca povinnej v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 06.06.2017. Rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní (kam patrí aj vykonávacie konanie) nie je založené na zásade úspechu strán v konaní. V tomto konaní môžu byť dôvodom pre priznanie trov konania len okolnosti prípadu, ak je to vo vzťahu k nim spravodlivé. Súd existenciu takýchto okolností nekonštatoval. Podľa názoru súdu bol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia podaný dôvodne, nakoľko sa jeho styk s maloletou nerealizoval v zmysle súdneho rozhodnutia. Až v priebehu konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9P/48/2013 bolo preukázané (a to na podklade znaleckého dokazovania), že styk otca s maloletou bez prítomnosti matky nie je v záujme dieťaťa, pričom otec sa nedožadoval stretnutí bez prítomnosti matky, súhlasil, aby matka bola na stretnutiach prítomná. Otec zobral svoj návrh na výkon rozhodnutia späť aj napriek tej skutočnosti, že mu stále nie je umožnený styk s maloletou, nakoľko ho matka obviňuje, že koná v rozpore so záujmami maloletej. Matka lekárskymi správami preukázala, že realizácia existujúceho súdneho rozhodnutia nie je v záujme maloletej. Za daného stavu bol okresný súd toho názoru, že okolnosti, pre ktoré sa styk otca s maloletou nerealizoval, sú na strane maloletého dieťaťa (teda nie na strane matky, pretože nebolo preukázané úmyselné bránenie styku a ani na strane

otca, ktorý len uplatňoval svoje právo), a preto súd v zmysle § 52 CMP rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V zákonnej lehote podala povinná - matka odvolanie proti výrokovej časti II. uznesenia, ktorým súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Poukázala na bod. 21 napadnutého uznesenia, s ktorým sa nestotožnila. V jej podaní označenom ako „Vyjadrenie matky P. L. na: Vyjadrenie k výzve a Späťvzatie návrhu na začatie konania zo dňa 19.05.2017“ zo dňa 05.06.2017 v čl. III. uviedla z akých dôvodov a v s súlade s akou právnou normou (§ 55 CMP) si uplatňuje trovy konania, ale aj napriek tomu sa okresný súd s jej dôvodmi nezaoberal a nevysporiadal, preto jeho rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné. Trovy konania si uplatnila podľa § 55 CMP a nie § 55 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“ s tým, že toto zákonné ustanovenie trovy konania nerieši. Rovnako sa nestotožnila ani s odôvodnením v bode 22. napadnutého uznesenia. Nie je pravda tvrdenie okresného súdu, že oprávnený sa nedožadoval stretnutia s maloletou bez prítomnosti povinnej, pričom poukázala na stranu 6 Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 30.01.2017 v konaní sp. zn. 9P/48/2013 z ktorej vyplýva, že oprávnený sa dožadoval stretávania s maloletou bez prítomnosti povinnej, ale z dôvodu, že ho maloletá už ako otca neberie, stretávania sa naďalej nedožaduje, pričom však ako dôvod nestretávania neuvádzal zdravotný stav maloletej. Rovnako zo strany 3 Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 26.02.2016 v konaní sp. zn. 4C/165/2013 vyplýva, že oprávnený trval na stretávaní s maloletou bez prítomnosti povinnej a nebral ohľad na jej zdravotný stav s tým, že pre neho bolo rozhodujúce predbežné opatrenie o stretávaní. Oprávnený z lekárskeho správ vedel o zdravotnom stave maloletej a to ešte v čase pred podaním návrhu na výkon rozhodnutia dňa 23.9.2014. Lekárske správy povinná doložila do spisu v konaní sp. zn. 9P/48/2013, ale aj ako prílohy k jej Vyjadreniu k návrhu na výkon rozhodnutia zo dňa 21.05.2015. V Znaleckom posudku na maloletú zo dňa 10.11.2015, ktorý vypracovala Mgr. Božena Doničová sa na strane 7 až 10 nachádza jej psychologické vyšetrenie zo dňa 12.12.2013, kde znalkyňa v závere uviedla: „upraviť styk maloletého dieťaťa za prítomnosti matky, prípadne riešiť úpravu styku otca s maloletým dieťaťom znaleckým psychologickým posudkom“. Povinná zdôraznila, že uvedenú správu o psychologickom vyšetrení založila v roku 2013 do súdneho spisu sp. zn. 9P/48/2013, preto o nej oprávnený vedel. S posudkom Mgr. Doničovej sa stotožnila znalkyňa Mgr. Švrlová v Znaleckom posudku číslo 3/2016. Z dôvodu, že stretávanie oprávneného s maloletou jej spôsobovalo psychickú ujmu a ujmu na zdraví, podala na Okresný súd Žilina návrh na zákaz styku oprávneného s maloletou. S poukazom na listiny, označené v bode 3 a 4 tohto odvolania je preukázané, že oprávnený vedel o zdravotnom stave a psychickom stave maloletej a i napriek tomu podal návrh na výkon rozhodnutia, čo povinnej spôsobilo veľké problémy na psychike a zdraví, pretože na jednej strane sa bála o zdravotný vývoj maloletej, z ktorého dôvodu musela navštevovať lekárov a starať sa o ňu. Na druhej strane musela bojovať proti tomu, aby sa oprávnený s maloletou bez jej prítomnosti nestretával, pretože jej to veľmi škodilo. Oprávnený namiesto toho, aby jej s liečbou maloletej pomohol, ju iba obviňoval, že je všetkému na vine, a že lekárske správy ako aj posudok Mgr. Doničovej sú urobené na objednávku povinnej a nezakladajú sa na pravde. Preto mala zato, že by bolo nespravodlivé, keby jej súd náhradu trov konania nepriznal. Tvrdenia oprávneného uvádzané v návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, konkrétne na strane 2, druhý odsek, sú tvrdeniami nepravdivými, nepodloženými relevantnými listinnými a inými dôkazmi. Jeho tvrdenia vyvrátila lekárske správy, posudkom Mgr. Doničovej a fotografiami. Okresný súd sa v napadnutom uznesení nevysporiadal s jej argumentmi na priznanie trov konania, ktoré uviedla vo vyjadrení k späťvzatiu návrhu na začatie konania, preto napadnuté uznesenie považuje za nepreskúmateľné. Povinná v tejto súvislosti poukázala na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03. V súčasnej dobe oprávnený na stretávanie s maloletou vôbec nechodí, ani povinnej neoznámí, že nepríde na stretnutie, čo maloletej spôsobuje stres. S poukazom na uvedené povinná navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a priznal jej nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril oprávnený - otec podaním zo dňa 05.10.2017, podaným na okresnom súde osobne toho istého dňa. Uviedol, že podaním zo dňa 19.05.2017 zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a to aj napriek skutočnosti, že situácia je nezmenná a povinná oprávnenému neumožňuje styk s maloletou. Neopomenuteľným dôvodom bolo taktiež neustále obviňovanie povinnej, že mu nejde o skutočný záujem maloletej, keď návrh na začatie konania nezobral späť. Ako už viac krát uvádzal v tomto konaní, netrval na styku s maloletou bez prítomnosti povinnej, pričom poukázal na podanie zo dňa 05.08.2015 a zo dňa 15.08.2015. Z týchto podaní vyplýva, že

oprávnený už na pojednávaní konanom dňa 28.01.2015 (4 mesiace od podania návrhu na začatie konania) vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 9P/48/2013 uviedol, že súhlasí, aby sa stretával s maloletou za prítomnosti povinnej. Tento názor prezentoval následne počas celého konania. Povinná mu však styk s maloletou neumožňovala ani v jej prítomnosti. Naopak v konaní predkladala lekárske potvrdenia o zdravotnom stave maloletej, pričom ako dôvod jej zdravotných problémov uvádzala oprávneného. Rovnakú argumentáciu používa povinná aj v tomto konaní. V konaní sp. zn. 9P/48/2013 však nebolo preukázané, že by bol príčinou zdravotných problémov oprávnený. Ten jej zdravotné problémy nikdy nespochybnil, avšak odmieta akceptovať tvrdenia povinnej, ktoré nepotvrdila žiadna z odborných lekárov, ktoré vo veci vypovedali, že príčinou zdravotných problémov je správanie a konanie oprávneného. V konaní sp. zn. 9P/48/2013 predložila znalecký posudok vypracovaný Mgr. Boženou Doničovou, ktorý si u znalkyne objednala povinná. Tento bol objektívne spochybnení zo strany oprávneného, s čím a stotožnil aj súd a preto bolo vo veci súdom nariadené znalecké dokazovanie. Napriek uvedenému oprávnený - otec maloletej už pri sedení s Mgr. Boženou Doničovou prezentoval, že chce sa stretávať s maloletou za prítomnosti povinnej v nedeľu a v sobotu každý týždeň, 1 až 3 hodiny doobeda (strana 29 znaleckého posudku znalkyne Mgr. Boženy Doničovej). Oprávnený podal návrh na začatie konania dňa 23.9.2014, povinná už dňa 23.12.2014 podala návrh na zákaz styku. Na pojednávaní konanom dňa 28.01.2015 oprávnený prezentoval, že netrvá na styku s maloletou bez prítomnosti povinnej. Napriek vyššie popísanému povinná opakovane súd zavádza, keď tvrdí, že oprávnený na styku s maloletou bez jej prítomnosti trval, až kým nepodal návrh na začatie konania späť. Upriamil pritom pozornosť aj na konanie povinnej, ktorá sa návrhom zo dňa 23.12.2014 domáhala zákazu styku oprávneného s maloletou a napriek tomu, že aj zo záverov znaleckého posudku znalkyne Mgr. Boženy Doničovej zo dňa 10.11.2016 vyplýva, že styk maloletej s oprávneným je v záujme maloletej (pričom názor znalkyne musel byť povinnej známy omnoho skôr, keďže ju pravidelne s maloletou navštevovala), táto zobrala návrh na zákaz styku späť až 08.02.2016. Styk oprávneného s maloletou dodnes neprebíha ani v zmysle predbežného opatrenia, ani v zmysle neprávoplatného rozsudku o úprave práv a povinnosti k maloletej č. k. 9P/48/2013-1071 zo dňa 30.01.2017. Oprávnený je z uvedenej situácie už zúfalý, uvedomuje si vážne narušenie vzťahu s maloletou, pričom pri obnovení vzťahu bude potrebovať súčinnosť povinnej. Absolútne negativistický postoj povinnej k osobe oprávneného, ktorým povinná minimálne nepriamo ovplyvňuje vnímanie a správanie maloletej k oprávnenému, bude zrejme najväčším problém v procese zblížovania a prehľbovania vzťahov oprávneného s maloletou. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je v danom prípade splnená podmienka spravodlivosti, ktorá by umožňovala aplikáciu ustanovenia § 55 CMP.

4. V reakcii na vyjadrenie sa oprávneného povinná písomným vyjadrením zo dňa 02.11.2017, podaným na krajskom súde osobne dňa 03.11.2017 uviedla, že pokiaľ oprávnený reálne a úprimne súhlasil s tým, aby sa jeho stretávanie s maloletou uskutočňovalo za prítomnosti povinnej, mal podať návrh, aby súd právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/101/2013 zo dňa 18.12.2013 zmenil, ale on to neurobil. Oprávnený však podal na okresný súd návrh na výkon tohto rozhodnutia. Ak by mal úmysel stretávať sa s maloletou za prítomnosti povinnej, potom by nebol vo svojom podaní označenom ako „Vyjadrenie k výzve“ zo dňa 05.08.2015 trval na potvrdení uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 15Em/4/2014-178 zo dňa 18.06.2015, ktorým bola povinnej uložená pokuta 200,- EUR za to, že nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie krajského súdu a pokračuje v odmietavom postoji odovzdať maloletú oprávnenému aj po výzve súdu na dobrovoľné podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu. Ak s týmto rozhodnutím súdu oprávnený súhlasil, potom v skutočnosti trval na právoplatnom a vykonateľnom uznesení sp. zn. 6CoP/101/2013 zo dňa 18.12.2013, kde je uvedené stretávanie sa bez jej prítomnosti. Zo Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 26.06.2016 v konaní sp. zn. 4C/165/2013 vyplýva, že oprávnený trval na stretávaní sa s maloletou bez prítomnosti povinnej a nebral ohľad na jej zdravotný stav a pre neho bolo rozhodujúce predbežné opatrenie o stretávaní. To, že príčinou zdravotných problémov maloletej je správanie a konanie oprávneného potvrdzujú lekárske správy odborných lekárov, ktoré sa nachádzajú v spise sp. zn. 9P/48/2013, ale aj v tomto spise (Lekárska správa od MUDr. F. E. zo dňa 07.07.2015) a iné, ktoré tvoria prílohy odvolania. Povinná s poukazom na vyjadrenie oprávneného, týkajúceho sa spochybnenia znaleckého posudku Mgr. Doničovej, uviedla, že ak by bol znalecký posudok Mgr. Doničovej nesprávny, potom by sa súdom ustanovená znalkyňa Mgr. Miroslava Švrlová nebola stotožnila so závermi, ktoré sú uvedené na strane 41 až 50 znaleckého posudku Mgr. Doničovej. Záverom opätovne poukázala na dôvody podaného odvolania, ktoré podľa jej názoru ani neboli zo strany oprávneného spochybnené, preto opätovne navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a priznal jej nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods.1 CSP), proti rozhodnutiu, voči ktorému je možné podať odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe podaného odvolania v rozsahu a z dôvodov vyplývajúcich z ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP.

6. Pre posúdenie odvolania sa odvolací súd oboznámil s obsahom spisového materiálu sp. zn. 30CoE/61/2017 a priebehom konania pred okresným súdom, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia. Zistil, že návrhom zo dňa 23.09.2014 sa oprávnený domáhal výkonu predbežného opatrenia o úprave styku s maloletou Q. W., nar. XX.XX.XXXX, a to uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 9P/48/2013-12 zo dňa 11. októbra 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/101/2013 zo dňa 11. decembra 2013. Okresný súd Žilina Výzvou zo dňa 24.04.2015 v zmysle § 272 ods. 3 Zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (účinného do 30.06.2016) (ďalej len „OSP“) vyzval povinnú, aby dôkladne rešpektovala povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedeného právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, t. j. aby maloleté dieťa riadne a včas odovzdala oprávnenému s poučením, že v prípade ak táto výzva zostane bezvýsledná, súd je oprávnený podľa § 273 ods. 1 OSP uložiť povinnej pokutu vo výške 200 EUR a to aj opakovane. Uznesením Okresného súdu Žilina, č. k. 15Em/4/2014-178 zo dňa 18. júna 2015, bola povinnej uložená pokuta vo výške 200,- EUR za nerešpektovanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o úprave styku. Proti tomuto uzneseniu povinná podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 20CoE/92/2015-253 zo dňa 29. septembra 2015 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení okrem iného konštatoval, že úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude riadne zdôvodniť argumenty, na základe ktorých vo veci rozhodne, vysporiadať sa s tvrdeniami povinnej o zdravotnom stave maloletej a v nadväznosti na to s povinnou predloženými listinnými dôkazmi a predovšetkým rozhodnúť v súlade so záujmami maloletej, ktoré musia byť vždy nariadené záujmom a právam rodičov. Súčasne zdôraznil, že pokiaľ má povinná za to, že doterajšia úprava styku s maloletou nie je v súlade s jej záujmami, má možnosť sa návrhom na príslušnom súde domáhať zmeny úpravy styku, pričom z obsahu spisového materiálu takýto postup povinnej nezistil a teda nebolo zrejmé, prečo povinná takýto návrh nepodala, keď tvrdila, že doterajšia úprava styku nie je pre zdravotný stav maloletej vyhovujúca. Podaním zo dňa 19.05.2017, podaným na okresnom súde osobne toho istého dňa zoberal oprávnený svoj návrh na začatie konania späť a žiadal, aby súd konanie zastavil a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania. Kolízny opatrovník ako aj povinná súhlasili so späťvzatím návrhu oprávneného s tým, že povinná žiadala, aby jej odvolací súd podľa § 55 CMP priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Podľa § 391 CMP: O náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

Podľa § 376 ods. 1, 2, 3 CMP: Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

Podľa § 373 CMP: Na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 49 CMP: Účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

Podľa § 52 CMP: Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 55 CMP: Súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

8. V danom prípade je predmetom konania výkon rozhodnutia o úprave styku oprávneného - otca s maloletým dieťaťom, teda sa jedná o konanie, ktoré môže začať súd aj bez návrhu (§ 376 CMP). Vzhľadom na to, že Civilný mimosporový poriadok neobsahuje špeciálne ustanovenia o trovách konania, pokiaľ sa jedná o konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých (§ 370 a nasl. CMP), je pri rozhodovaní o trovách konania potrebné aplikovať všeobecné ustanovenia §§ 47 a nasl. CMP. Z citovaného zákonného ustanovenia § 52 CMP vyplýva, že v mimosporových konaniach upravených týmto zákonom (teda aj v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých) platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil. Výnimku z tejto zásady okrem iných predstavuje aj zákonné ustanovenie § 55 CMP, ktorý oprávňuje súd priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, pričom však pre jeho aplikáciu nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia podaný dôvodne, nakoľko styk oprávneného s maloletou nebol realizovaný v zmysle uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 9P/48/2013-12 zo dňa 11. októbra 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/101/2013 zo dňa 11. decembra 2013 o predbežnom opatrení vo veci úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Oprávnený zobral svoj návrh na výkon rozhodnutia späť, aj napriek skutočnosti, že mu nie je umožnený styk v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, pričom ako hlavný dôvod späťvzatia návrhu uviedol obviňovanie zo strany povinnej v konaní sp. zn. 9P/48/2013, že svojím postupom v tomto konaní koná v rozpore so záujmami maloletej, o čom v konečnom dôsledku svedčí výpoveď povinnej ako navrhovateľky na pojednávaní pred Okresným súdom Žilina zo dňa 26.02.2016 vo veci vedenej pod sp. zn. 4C/165/2013 (č. l. 395 spisu), keď na otázku právneho zástupcu odporcu - oprávneného uviedla, že oprávnenému neumožňuje styk s maloletou ani v jej prítomnosti, pretože je podaný návrh na výkon rozhodnutia. Zároveň oprávnený skonštatoval, že ak má byť konanie o výkon rozhodnutia dôvodom, resp. príčinou prečo mu povinná styk s maloletou neumožňuje takmer vôbec, rozhodol sa, že podaný návrh zoberie späť. Z povinnou v priebehu konania predkladaných listinných dôkazov / lekárskeho správ svedčiacich o nepriaznivom zdravotnom stave maloletej, ako aj zo Zápisnice o pojednávaní pred Okresným súdom Žilina zo dňa 28.01.2015 v konaní sp. zn. 9P/48/2013, v časti týkajúcej sa výsluchu svedka Mgr. Doničovej (č. l. 130 a nasl. spisu) / však bolo zistené, že styk oprávneného s maloletou tak, ako je do toho času upravený predbežným opatrením súdu, a teda bez prítomnosti povinnej nie je v súlade so záujmami maloletej, ktoré musia byť vždy nadradené záujmom a právam rodičov. Odvolací súd však považuje za potrebné zdôrazniť, že táto skutočnosť bola relevantným spôsobom preukázaná až v priebehu konania na Okresnom súde Žilina vedeného pod sp. zn. 9P/48/2013, a to na základe znaleckého dokazovania znalkyňou Mgr. Miroslavou Švrlovou s poukazom na Zápisnicu o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 30.01.2017, kde znalkyňa navrhla styk oprávneného s maloletou v prítomnosti povinnej pod vedením odborníka, napríklad v rámci psychoterapie maloletého dieťaťa, s čím oprávnený v konečnom dôsledku vyjadril svoj súhlas. Pre úplnosť odvolací súd podotýka, že komplexne z listinných dôkazov (predovšetkým zo zápisníc o pojednávaní pred Okresným súdom Žilina v konaní sp. zn. 9P/48/2013 a sp. zn. 4C/165/2013 tak, ako boli založené a ako sú súčasťou spisového materiálu) však nevyplýva skutočnosť tvrdená povinnou, že oprávnený bezpodmienečne trval na styku s maloletou bez prítomnosti povinnej, ale súhlasil na styku s maloletou za účasti povinnej v určitom období a až následne bez jej prítomnosti. Odvolací súd sa preto stotožnil odôvodnením okresného súdu a je toho názoru, že tento správne usúdil, že okolnosti, pre ktoré sa styk oprávneného s maloletou nerealizoval nie sú dané tak na strane oprávneného, ktorý sa len domáhal svojho práva, ktoré mu nesporne svedčilo, ako aj na strane povinnej, ktorá nebránila tomuto styku úmyselne, ale tieto boli dané na strane maloletého dieťaťa a v priebehu odvolacieho konania nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by mal úsudok okresného súdu zmeniť. V nadväznosti vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že na daný prípad nie je možné aplikovať zákonnú výnimku zakotvenú v § 55 CMP, a preto uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správne.

9. Pokiaľ povinná namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, odvolací súd uvádza, že v danom prípade okresný súd vychádzajúc z dikcie § 220 ods. 2 CSP jasným a zrozumiteľným spôsobom vyložil právny záver vo vzťahu k jeho rozhodnutiu o trovách konania. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu netrpí vadou, ktorou by došlo k porušeniu základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a prijaté rozhodnutia Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 78/2005 zo dňa 16. marca 2005, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 209/2004 zo dňa 23. júna 2004, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 115/03 zo dňa 3. júla 2003 a sp. zn. IV. ÚS 340/04 zo

dňa 27. októbra 2004. Z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia mal odvolací súd preukázané, že okresný súd poskytol dostatočný výpočet všetkých relevantných skutočností, ktorými sa zoberal a ktoré v postačujúcom rozsahu vyhodnotil a svoje závery dostatočne odôvodnil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).